

Editorial

Amagar el cap sota l'ala

Els dies 26, 27 i 28 de novembre es van celebrar a París unes jornades anomenades *De les catàstrofes del passat al desafiament del canvi climàtic* en què es va debatre sobre la influència que pot arribar a tenir el canvi climàtic en la freqüència i la intensitat dels riscos naturals. Una de les zones de què més es va parlar va ser la muntanya.

En efecte, a les muntanyes el canvi climàtic es farà sentir d'una manera molt intensa. S'estima que un increment de la temperatura mitjana d'un grau es pot traduir, a la muntanya, en una elevació d'uns 150 metres de les condicions climàtiques locals. El GIEC¹ pronostica diferents escenaris per al futur, però tots preveuen un increment de la temperatura que oscil·larà entre +1,1°C i +6,4°C. Així doncs, tant si ens situem en un escenari com en un altre, segur que patirem un augment de la temperatura.

D'altra banda, les prediccions ens indiquen que molt probablement creixerà el volum de les precipitacions hivernals, acompanyat

d'una suavització de les temperatures, que farà que no es pugui garantir la innivació permanent per sota els 2.500 metres.

Al mateix temps es preveu (a escala regional) que no es generaran nous riscos naturals a la muntanya, però sí que aquests variaran de freqüència i d'intensitat: es produiran allaus més freqüents o més violentes, més corrents d'arrossegalls i un increment important del risc d'incendi a les zones de muntanya.

La pregunta que ens posem després de llegir tot això és: tenim en compte el canvi climàtic a l'hora de fer previsions sobre el nostre desenvolupament per als propers anys? Ja no parlem de turisme i desenvolupament econòmic *sensu stricto*, sinó de la nostra pròpia protecció i de les nostres infraestructures, és a dir, si tenim en compte la influència del canvi climàtic en els esdeveniments catastròfics.

La resposta és molt complexa. Coneixem les tendències generals a escala regional, gairebé a escala continental. Però localment som

incapaços, de moment, de fer cap predicció. No sabem què passarà. Com podem adaptar-nos, doncs, a uns fets que no sabem quins seran? Què hem de fer? Esperar que arribin i intentar sortir-nos-en de la millor manera possible? És clar que no.

En primer lloc, hem de prendre consciència de tots aquests fets. No podem amagar el cap sota l'ala i fer veure que no sentim els qui ens estan avisant des de ja fa molt de temps. I hem d'estar constantment atents. Això vol dir que hem d'observar tots els canvis que es vagin produint a la natura, ja que són els que ens marcaran les tendències futures. Observar la natura significa mesurar. Hem de mesurar les variacions climàtiques del nostre entorn i l'evolució dels riscos naturals que s'hi produeixen, tant pel que fa a la intensitat com a la freqüència. En aquestes mesures no podem oblidar de cap manera l'evolució dels canvis en la fauna i la vegetació. Només tenint una bona sèrie de dades del que ha passat i del que està passant al nostre entorn podrem treure l'entrellat del nostre futur.

1. Grup intergovernamental d'experts sobre l'evolució del clima, creat a demanda del G7 per l'OMM (Organització meteorològica mundial) i el Programa de les Nacions Unides per al medi ambient (PNUE).